

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudkyň Mgr. Lenky Krupičkové a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **H. S.**, zastoupený Mgr. Martinou Sklenskou, advokátkou se sídlem Moravské nám. 754/13, Brno, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě - pobočka v Olomouci ze dne 8. 1. 2026, č. j. 72 A 8/2025-31,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Shora označeným usnesením Krajský soud v Ostravě - pobočka Olomouc (dále jen „krajský soud“) zastavil podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), řízení o žalobě proti rozhodnutí ze dne 26. 9. 2025, č. j. MV-140877-6/SO-2025, jímž žalovaná jako odvolací správní orgán rozhodla ve věci jeho žádosti o povolení k přechodnému pobytu. Krajský soud v odůvodnění napadeného usnesení konstatoval, že k projednání žaloby nejsou splněny podmínky řízení, neboť žalobce nezaplatil soudní poplatek, k čemuž jej soud vyzval usnesením ze dne 10. 12. 2025, č. j. 72 A 8/2025-30. Tam stanovená patnáctidenní lhůta k zaplacení poplatku pak uplynula dne 29. 12. 2025, podle mínění krajského soudu marně.

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se kasační stížností domáhá zrušení usnesení krajského soudu pro jeho nezákonnost ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. s tím, že soudní poplatek byl uhrazen včas, ač k převodu příslušné částky došlo bez použití variabilního symbolu, a to z bankovního účtu žalobcova přítele. Pro zastavení řízení o žalobě proto nebyl podle názoru stěžovatele důvod. Doklad o poukázání soudního poplatku na účet krajského soudu byl kasačnímu soudu předložen společně s kasační stížností.

[3] Dříve než mohl Nejvyšší správní soud zabývat důvodností kasační stížnosti, musel posoudit, zda jsou splněny podmínky samotného řízení o kasační stížnosti. Kasační soud z předloženého soudního spisu krajského soudu zjistil, že kasační stížností napadené rozhodnutí krajský soud následně usnesením ze dne 4. 2. 2026, č. j. 72 A 8/2025-44, zrušil. Svůj postup odůvodnil zjištěním, že soudní poplatek byl ve skutečnosti na účet soudu složen včas a v této souvislosti odkázal na ustanovení § 12 odst. 1 zákona o soudních poplatcích. Podle něho platí, že *„[v]ydá-li soud nesprávné rozhodnutí o uložení povinnosti zaplatit poplatek, toto rozhodnutí zruší nebo změní i bez návrhu.“*

[4] Právní úprava zde tedy sice ukládá soudu provést autoremeduru rozhodnutí ve věcech poplatkové povinnosti, vztahuje se však výslovně toliko na nápravu nesprávného rozhodnutí o uložení povinnosti zaplatit soudní poplatek. Ani extenzivním výkladem z něj však nelze dovodit, že by se tato zvláštní pravomoc vztahovala i na rozhodování o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku. Zákon o soudních poplatcích sice v minulosti na jiném místě umožňoval autoremedurně zastavení řízení zvrátit, a sice za předpokladu, že k zaplacení soudního poplatku došlo před právní mocí konečného rozhodnutí (srov. § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích ve znění účinném do 30. 9. 2017). S novelizací zákona o soudních poplatcích provedenou zákonem č. 296/2017 Sb. však tato pravomoc poplatkového soudu zanikla (k tomu srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 3. 2018, č. j. 6 As 15/2018-30). Nelze proto zcela přehlédnout, že krajský soud vydáním shora zmíněného zrušujícího usnesení zákonem vymezenou pravomoc překročil, nicméně i v tomto případě má rozhodnutí soudu právní účinky jako rozhodnutí bezvadné do doby, než je procesně předepsaným způsobem odstraněno.

[5] Jak bylo kasačním soudem zjištěno, proti zrušujícímu usnesení krajského soudu č. j. 72 A 8/2025-44 žádný z účastníků kasační stížnost nepodal a nelze proto očekávat jeho zrušení, ačkoli by zmatečnostní vada popsaná výše takový postup odůvodňovala [§ 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s.]. Z ustanovení § 55 odst. 2, věty první, s. ř. s. plyne, že stejně jako krajský soud je i soud kasační (s výjimkou samotného rozhodnutí napadeného kasační stížností) již vyhlášeným usnesením vázán, a to bez ohledu na to, zda je v souladu s procesním právem. Pro řízení před kasačním soudem, jehož předmětem žalobce učinil rozhodnutí o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku, to znamená, že po podání kasační stížnosti tento předmět odpadl, ač se tak stalo vinou nesprávného zásahu autoremedurním rozhodnutím (k analogické situaci v občanském soudním řízení srov. také usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 5. 2018, sp. zn. 23 Cdo 2728/2017).

pokračování

[6] Kasační soud zdůrazňuje, že zrušení kasační stížností napadeného rozhodnutí, představuje nedostatek podmínky řízení, pro který nelze v řízení o kasační stížnosti pokračovat [§ 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s.]. Protože se proti zrušujícímu usnesení krajského soudu ze dne 4. 2. 2026, č. j. 72 A 8/2025-44, žádný z účastníků nebránil, lze mít tento nedostatek řízení o kasační stížnosti za neodstranitelný (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2024, č. j. 2 As 199/2024-56).

[7] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. za použití § 120 téhož zákona.

[8] O náhradě nákladů řízení rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 4. března 2026

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu